

Betiltotta a rendőrség a földművespárt Péter-Pál-napi szegedi kongresszusát

(A Délmagyarország munkatársától.) Jelenítettük már, hogy a földműves- és munkáspárt Péter-Pál napjára parasztkongresszust hívott egybe Szegedre. A Dénes István volt parasztpárti képviselő vezetése alatt álló párt kilenc pontból álló programot akart a kongresszus elé terjeszteni. A szegedi parasztkongresszuson az agrártársadalom bajait és sérelmeit akarták megvitatni és ezért a gyűlés iránt országsszerte nagy érdeklődés nyilvánult meg. A párt a kongresszus megtartását már hetekkel ezelőtt bejelentette a szegedi rendőrségnek.

A rendőrség azonban a kongresszus megtartását nem engedélyezte és arról csüörtőkön értesítette a párt helyi megbízottját.

A kongresszus rendezői biztosak voltak az engedélyezésben és ezért a meghívókat is szétküldték. A parasztkongresszusra eddig nem

várt nagyszámban jelentkeztek az érdekeltek.

A kongresszus betiltásáról szóló rendőrségi végzés többek között a következő érdekes indokolást tartalmazza:

— A földbérlok elégedetlenségével Szeged város tanácsa is tisztában van és az eljárás már meg is indult, hogy a bérlok sérelmei orvoslást nyerjenek. Így kongresszus megtartására napjaink nem alkalmasak, mert a gyűlés könnyen felizgathatná a különben békés tagokat. A kongresszus ellen szól még az is, hogy az aratás ideje már a küszöbön van és aggályos a kongresszus munkatervezetének az a része, amely szabad felszólalást engedélyez a megjelenteknek. A rendőrség mindezen indokok alapján a gyűlés megtartását nem engedélyezte.

A rendőrségi betiltó végzés ellen az érdekeltek értesülésünk szerint a kerületi főkapitánysághoz felebbezték.

A város pénztárának sürgős szüksége lenne az üzemek 400.000 pengős tartozására

A polgármester sürgető uja több fontos városi ügyben

(A Délmagyarország munkatársától.) Több fontos városi ügy vár a minisztériumban elintézésre, némelyik annyira sürgős, hogy tovább már nem halasztható. Dr. Somogyi Szilveszter polgármester pénteken Budapestre utazott, hogy ezeknek az ügyeknek az elintézését megsürgesse.

Igy például a városnak igen nagy szüksége lenne az üzemek által felveendő 400 ezer pengő kölcsönre. A városi üzemek ugyanis eddig, ha pénzre volt szükségük, a város főpénztárából vették fel az igényelt összegeket.

a főpénztár azonban kimerült

és tovább már nem folyósíthatott az üzemek céljaira pénzt. Viszont a város háztartása súlyosan érzi az üzemekbe kihelyezett csaknem félmillió pengő hiányát. Most a tanács úgy akar segíteni a dolgon, hogy a belügyminisztériumtól engedélyt kért négyszázezer-

pengős kölcsön felvételére az üzemek számára. Az üzemek a kölcsönt nyújtó pénztárat fizetnék a kamatokat.

Megsürgeti a polgármester

az Eötvös-kollégium

céljaira kiszemelt telkek kisajátítási jogát is. Az Eötvös-kollégiumot, mint ismeretes, a kultuszminiszter a Boldogasszony-sugárút és a Gizella-tér sarkán levő telkekre akarja építeni, amelyeknek tulajdonosaival azonban a város az eladásra vonatkozólag nem tudott békésen megegyezni. A város ezért kérte a kisajátítási jogot, amelyet azonban a kereskedelemügyi miniszter eddig még nem adott meg. A város a kisajátításokhoz 60.000 pengővel járul hozzá, a többit a kultuszminiszter vállalta el tárcája terhére.

A polgármester előreláthatólag vasárnap jön vissza Szegedre.

Vasárnap délután temetik vitéz Terstyánszky Ödönt az egész ország részvételével

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Vitéz Terstyánszky Ödön alezredes, a kardvívás olimpiai bajnoka pénteken reggel hét órakor a budapesti Új Szent János-kórházban meghalt.

Múlt hét csütörtökén került Terstyánszky alezredes az Új Szent János-kórház sebészeti osztályára. A solymári motorszerencsétlenségénél négy helyen törték össze a lábait.

Javultak a sebek, az inak, izmok kiszabadultak a rájuk nehezedő csontok mögül és Terstyánszky Ödön kezelőorvosa már azt remélte, hogy a két láb visszanyeri rugalmasságát. Terstyánszky Ödön pedig szótlanul viselte el a legnagyobb szenvedést, szívesen vette a kínokat, abban a hitben, hogy ezért a gyógyulást kapja cserébe.

Szerdán hirtelenül rosszabbodott Terstyánszky állapota és az orvosok megdöbbenéssel állapították meg, hogy eddig ismeretlen ellenfél szolt bele a küzdelembe, melyet a világbajnok egészségéért vívnak: a jelek arra mutatnak, hogy Terstyánszky Ödön belső zúzódásokat is szenvedett és tüdeje vérzik.

A lecsökkent láz emelkedni kezdett, majd észre-

vették, hogy a beteg bal mellén dudor támadt. Terstyánszky köhögni kezdett, száján keresztül is vérzett. Az a ritka eset állt elő, hogy napokkal a baleset után mutatkozott csak a belső zúzódás és vérzés nyoma.

Terstyánszky Ödön a világháborúban tüdőbajt kapott,

ez a régi baj okozhatta a belső vérzés elhatalmasodását, mely rohamos léptékben elhatalmolt.

Ekkor bizonyosodott be, hogy mennyi barátja, tisztelője, aggódó hűve van, a halállal viaskodó Terstyánszky Ödönnek.

Mikor először ejtette ki a kétségbeejtő helyzetben a száján a kezelőorvos ezt a szót:

— Vértömlesztés, a különszoba másik ágyán megszólalt a másik beteg, Buday Győző vaskereskedő:

— Tessék az én véreimet adni.

Maguktól jelentkeztek az emberek, könyörögtek, sirtak, hogy vegyék az ő véruket.

Buday Győző véret találták a legjobbnak.

Ekkor már gondolni sem lehetett arra, hogy Terstyánszky Ödönt levigyék a műtőbe. Fenn, a különszobában, az egyik ágyból a másikba veze-

Junius a Szegedi Uri Dalárda
26-án hangversenye a Belvárosi Moziában a szerdán este Magyar Rapszódia előadásai keretében előadják a debreceni országos dalosverseny király- és kormányzó-díjas és vegyeskari darabjait.
Rendes helyáradak.

teft a cső, a transzfúziós masina csöve, amelyen keresztül Buday Győző küldte vérét Terstyánszky Ödönnek. A vértömlesztés után a beteg kezdett magához térni, erősödni. De nem volt segítség. A beteg újra gyengülni kezdett, pulzusa nőtt, emelkedett. Sápadtan, mozdulatlanul feküdt az ágyon.

Egész délután eszméletlenül feküdt az ágyban. És ekkor újra megpróbálták barátai, hogy csodát műveljenek. Valóságos zárandoklás indult meg a kórházi különszobába.

De hiába várokoztak az önfeláldozó emberek az ajtó előtt. Hiába vettek vérpróbát tőlük, a sors nem fogadta el az áldozatot.

Terstyánszky Ödön szervezete nem bírta volna el egy újabb kísérletet.

Reggel hét órakor, pontosan, mikor a szomszéd-szobából áthallatszott az óra ütése, egy pillanatra megremezték Terstyánszky Ödön szemei, aztán lecsukódtak.

Schenker ezredes lépett először a halotthoz, ő fogta le szemeit, megcsókolta arcát és mikor ráterítették a fehér leplet, ő tette rá a két piros rózsát és az olvasót.

A legragyogóbb katonai karrjerek egyikét futotta be. Alig negyvenéves korában már alezredes volt.

Nagyváradon végezte a katonai hadapródiskolát, ahonnan 1906-ban — 19 éves korában — mint kadét került a debreceni 3. honvéd gyalogezredhez. A háború kitörése Debrecenben találta. A mozgósításkor főhadnaggyá nevezték ki és hadosztályával az orosz harctérre került. Bátor, vitéz katona volt. Számos kitüntetést kapott már a háború első esztendejében. 1915. márciusában pedig — másfélévi főhadnagyság után! — soronkívül századossá léptették elő.

A 20. hadosztállyal együtt a 3. honvéd gyalogezred és így Terstyánszky is később az olasz harctérre került. A Monte San Michelen megsebesült, de néhány hónap múlva már ismét az első vonalban harcolt, aminthogy a háború egész idejét kint a lövészárkokban töltötte. Sebesülése után kapta meg a vaskoronarendet, majd a katonai érdemkereszt harmadik osztályát. Az összeomlás is az olasz fronton érte Terstyánszkyt.

A háború után mint vezérkari őrnagy nyert beosztást a nemzeti hadseregben, néhány évvel ezelőtt pedig alezredessé nevezték ki. Az utolsó években mint katonai pedagógus működött tisztitanfolyamokon, a taktika tudományából tartott előadásokat. A kormányzó 1926-ban vitézzé avatta.

A háború előtt Terstyánszkyknak a vívásban nem voltak különösebb sikerei. Mikor a háború után Budapestre helyezték át, a Magyar Atlétikai Club kötelékébe lépett és Santelli, majd Barsody mesterek vívótermében dolgozott. Santelli keze alatt kezdett az összeomlást követő években nagy tehetsége kifejlődni. Már 1923-ban és 1924-ben a legelső klasszishoz számított, 1925-ben pedig ritka bravúrt csinált: megnyerte ugyanannak az esztendőnek a magyar kardvívó és egyben törvívó bajnokságát is. A következő évben kardbajnok, 1927-ben törbajnok lett.

Igy következett el az amsterdami olimpiász éve, az 1928. esztendő. Terstyánszky Ödön legnagyobb sikereinek éve.

Az év kezdetén megnyerte Hágában Európa katonatisztjainak bajnokságát, majd résztvett a magyar szövetség válogatott versenyein, ahol két nagy riválissal, a kétszeres Európa-bajnok Gombos Sándorral és Petschauer Attilával kellett viaskodnia az amsterdami kiküldetésért. A három vívó harcából Terstyánszky alezredes került ki győztesen, nemcsak Budapesten, hanem az amsterdami olimpiászon is.

Tagja volt a diadalmas magyar kardcsapatnak, az egyéni világbajnokságért folytatott küzdelemben pedig kardversenyben végzett Petschauerrel, akit azután izgalmas döntő asszóval legyőzött és ezzel magának szerezte meg a világbajnokság címét. Fuchs Jenő és Posta Sándor örökségét.

Terstyánszky Ödön, a magánember, családjának és hivatásának élt. Szinte tulságosan szerény ember volt, akit éppen ezért mindenki szeretett.

Bárkányi Testvérek

szobafestést, mázolás és bútorkészítést elsősorú kivitelben és a legkedvezményesebb árban készítenek. **Szeged, Kigyo ucca 4., az udvarban.**